

گزارش

اعضای کابینه چهاردهم در حاشیه جلسه دولت پاسخ سؤالات خبرنگاران را دادند

از ماجرای قیمت بنزین تا تأمین کالاهای اساسی

شرق: در حاشیه جلسه دیروز هیئت دولت، اعضای کابینه درباره موضوعات مختلفی از جمله وضعیت قیمت کالاهای اساسی، بنزین، طرح‌های توسعه‌ای و مسائل اجتماعی و علمی توضیحاتی ارائه کردند. سخنگوی دولت، فاطمه مهاجرانی، ضمن تأکید بر نبود مصوبه جدید درباره افزایش قیمت بنزین، اعلام کرد که دولت همواره شفاف با مردم برخورد کرده و در هر تصمیمی دغدغه معیشت اقشار آسیب‌پذیر را مد نظر دارد.

از سوی دیگر، احمد میری درباره ثبات قیمت کالاهای اساسی و نحوه توزیع کالا برک الکتریکی توضیح داد که برنامه‌ریزی برای خرید کالاها با قیمت ثابت پیش از توزیع کالا برکها انجام می‌شود تا فشار اقتصادی بر دهک‌های پایین جامعه کاهش یابد. وزیر علوم، حسین سیمایی صراف، بر اهمیت حفظ ارتباط با نخبگان مهاجر تأکید کرد و از اقدامات دولت برای کاهش عوامل مهاجرت و حمایت از این قشر خبر داد.

وزیر راه و شهرسازی، فرزانه صادق، نیز گزارشی از پیشرفت طرح مسکن ملی ارائه داد و بر اهمیت همکاری منطقه‌ای در نشست سه‌جانبه ایران، آذربایجان و روسیه تأکید کرد. وزیر ارتباطات، ستار هاشمی از پربات موفقیت‌آمیز ماهواره مخابراتی ناهید ۲ خبر داد و به اهمیت توسعه خدمات موشمند اشاره کرد. در بخش محیط زیست، شبنم انصاری به برنامه‌های احیای دریاچه ارومیه و مصرف بهینه منابع آبی اشاره کرد و رضا صالحی‌امیری از حضور سه‌ونیم میلیون گردشگر در شش‌ماهه نخست سال در ایران خبر داد که نشان از رونق نسبی صنعت گردشگری دارد. این اظهارات نشان‌دهنده تلاش دولت برای مدیریت هوشمندانه چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی در شرایط فعلی کشور است.

دولت مصوبه‌ای درباره بنزین نداشته است

فاطمه مهاجرانی در حاشیه جلسه دیروز هیئت دولت در جمع خبرنگاران با اشاره به مصوبات هیئت دولت اظهار کرد: تداوم اجرای طرح توسعه بندر صیراف در دولت مصوب شد و نیز استرداد لایحه مشاغل حساس نیز به تصویب رسید، چراکه نظر دولت را در زمینه به‌کارگیری افسران محقق نمی‌کرد و حتی شامل اعضای هیئت‌علمی دانشگاه‌ها نیز می‌شد. او در پاسخ به پرسشی درباره برنامه دولت در زمینه افزایش قیمت بنزین اظهار کرد: دولت هر کاری انجام دهد، پنهان‌کاری نمی‌کند و با مردم به شکل مستقیم موضوع را مطرح خواهد کرد. در زمینه پاداشده موضوع معیشت مردم و جلوگیری از اثرات هر اقدامی بر اقشار آسیب‌پذیر در نظر گرفته می‌شود و دولت هرگز اجازه نخواهد داد فشاری به اقشار آسیب‌پذیر وارد شود. مهاجرانی تصریح کرد: هر تصمیمی که قرار باشد در این زمینه اتخاذ شود، با تکیه بر تأمین معیشت مردم و اثرات این اقدام بر اقشار فرودست عملی خواهد شد و البته هیچ تغییری در سهمیه‌های اولیه اقرا به وجود نخواهد آمد. مهاجرانی تأکید کرد: هیچ‌کس مایل نیست فشاری به مردم وارد شود، اما باید به این نکته توجه کنیم که نمی‌توانیم از واقعیت‌ها چشم‌پوشی کنیم، اگر بخواید کاری صورت بگیرد روی سهمیه معمول مردم نیست، روی سهمیه‌های اضافه‌ای است که وجود دارد. رقم ۱۶۰ میلیون لیتر است، تأکید کرد: میزان مصرف همچنان رو به افزایش است، بنزین را با عددی وارد می‌کنیم و با یک عدد خیلی کمتر می‌فروشیم، هر تصمیمی گرفته شود، به طور حتم موضوع معیشت مردم و اثرات آن بر اقشار به‌خصوص آسیب‌پذیر دیده خواهد شد. مهاجرانی یادآور شد: دولت مصوبه‌ای درباره بنزین نداشته است. موضوع اصلاح قیمت بنزین در راستای رفاه مردم موضوعی است که سال‌هاست مطرح است و به این بازمی‌گردد که یک روزی اعلام کردیم که قیمت بنزین باید ثابت باشد که همین موضوع تبعاتی به دنبال داشت. هرگونه اصلاح قیمت با درنظرگرفتن تبعات اجتماعی آن بررسی خواهد شد.

فصلی در نشست اعضای کابینه دولت

سخنگوی دولت با بیان اینکه ۵۶۰ سکو خرید و فروش طلا فعال هستند و به همین دلیل این موضوع نیاز به ساماندهی دارد، افزود: دولت خود را مکلف می‌داند که برای جلوگیری از ایجاد مشکل، این موضوع را ساماندهی کند و لذا مدیریت این سسکوها امروز مصوب شد. مهاجرانی در پاسخ به پرسشی درباره تأمین خوراک پالایشگاه‌های کوچک مقیاس، تأکید کرد: مشکل ویژه‌ای در آنها وجود ندارد. مقدار میعانات گازی که باید به این پالایشگاه‌ها می‌رسید، دچار نوساناتی بوده، اما طبق گزارشی که در اختیار داریم، این موضوع مرتفع شده است. البته اگر موضوع خاصی وجود دارد، حتما منتقل کنید تا پیگیری کنیم. او افزود: درمورد صادرات نفت نیز، همان‌طور که وزیر توضیح داد، صادرات ادامه دارد و از مسیرهایی که وزارتخانه تعیین می‌کند، انجام می‌شود. در شهریورماه شاهد رشد صادرات بودیم و موجودی انبارها کاهشی بود که این نشان از افزایش تقاضا و تحرک بازار است.

مرکز پرودهی جدیدی در اردیبل افتتاح می‌شود

محمد اسلامی در حاشیه جلسه دیروز هیئت دولت در جمع خبرنگاران اظهار کرد: در روزهای آینده در استان اردبیل یکی از مراکز پرودهی افتتاح می‌شود که مشکلات مربوط به نگهداری محصولات کشاورزی را برطرف خواهد کرد. رئیس سازمان انرژی اتمی با تأکید بر اینکه ملاک ما برای همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قانون مجلس است و دو شرطی که وضع شده، اظهار کرد: آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هنوز وظایف قانونی خود را در زمینه محکوم‌کردن حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران انجام نداده است.

توضیح میدری درباره ثبات ماندن قیمت کالاهای اساسی و توزیع کالا برک الکتریکی

احمد میری در حاشیه جلسه دیروز هیئت دولت در جمع خبرنگاران با اشاره به موضوع ارائه کالا برک به دهک‌های پایین اظهار کرد: در زمینه ثابت نگه‌داشتن قیمت کالاها در این روند باید بتوانیم در یک فاصله دوماهه پیش از ارائه کالا برک‌ها اجناس را خریداری کنیم تا با قیمت ثابت به دست مصرف‌کنندگان برسانیم.

مدل جدید همکاری با تهران در سایه بازگشت قطع‌نامه‌ها

چالش بزرگ، راه‌حل بزرگ

زیادی به این حوزه نشان می‌دهند. در سطح جهانی نیز، موج جدیدی از حمایت از انرژی هسته‌ای شکل گرفته و بیش از ۳۰ کشور متعهد شده‌اند تا سال ۲۰۵۰ ظرفیت خود را سه برابر کنند. از نگاه او، این شرایط بی‌سابقه، زمینه‌ای مناسب برای شکل‌گیری یک پروژه مشترک در خلیج فارس ایجاد کرده است.

ایران در کجای این طرح ایستاده است؟

در بخش‌های بعدی یادداشت، مونیز صراحتاً به جایگاه ایران در این طرح اشاره می‌کند. او می‌نویسد ایران با تولید بیش از ۴۰۰ کیلوگرم اورانیوم با غنای ۶۰ درصد «از هرگونه توجیه غیرنظامی فراتر رفته» و برای بازگشت به دیپلماسی باید گام نخست را با رفیق‌سازی یا خروج این ذخایر از کشور بردارد. در مقابل، ایالات متحده و اروپا می‌توانند تسهیلات مالی و سرمایه‌گذاری در پروژه‌های صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای ایران را از سر گیرند. به گفته او، چنین معامله‌ای می‌تواند پایه‌ای برای بازسازی اعتماد میان ایران و غرب باشد. او البته واقع‌گرایانه می‌پذیرد که ایران به‌سادگی غنی‌سازی را کنار نخواهد گذاشت؛ از این‌رو طرح او اجازه می‌دهد که تهران برای مدتی محدود و تحت نظارت کامل، حداکثر تا ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم با غنای کمتر از پنج درصد نگه دارد. پس از عملیات‌ی شدن چرخه سوخت منطقه‌ای، غنی‌سازی در خاک ایران متوقف و نیازهای کشور از ظرفیت مشترک منطقه‌ای تأمین خواهد شد.

از برجام تا پس‌برجام: تلاش برای بازسازی یک چارچوب اعتماد در تحلیل مونیز، شکست برجام نه نتیجه یک اشتباه دیپلماتیک، بلکه حاصل «فرسایش تدریجی اعتماد» بود. او معتقد است بدون ایجاد مکانیسمی چندجانبه و متقارن، هیچ توافق‌ی با ایران پایدار نخواهد ماند. طرح کنسرسیوم به‌نوعی تلاشی است برای تبدیل تجربه یک توافق دو جانبه به چارچوبی منطقه‌ای که در آن مسئولیت و نظارت میان چند بازیگر تقسیم می‌شود. به گفت عضو نسیم مذاکره‌کننده آمریکایی: «ایران همواره از تبعیض در نظارت‌ها شکایت داشته است؛ اگر همه کشورها مشمول محدودیت‌های مشابه شوند، دیگر بهانه‌ای برای همکاری‌نکردن باقی نمی‌ماند». مونیز تأکید می‌کند که اجرای این ابتکار نه‌تنها می‌تواند نگرانی‌های اشاعه‌ای را برطرف کند، بلکه به توسعه اقتصادی منطقه نیز کمک خواهد کرد. از نگاه وزیر دولت اوپاما، اگر ایران به برنامه‌ای چندملیتی بپیوندد که در آن منافعش از طریق مشارکت اقتصادی و فناوریانه تأمین می‌شود، انگیزه‌ای برای بازگشت به مسیر تقابل نخواهد داشت.

یک مسیر دشوار

با وجود خوش‌بینی مشروط مونیز، بسیاری از ناظران بر این باورند که اجرای چنین طرحی نیازمند اراده‌ای سیاسی است که فعلاً در هیچ‌یک از طرف‌ها دیده نمی‌شود. از سوی دیگر، حساسیت ایران درباره واگذاری بخشی از فعالیت‌های هسته‌ای خود به ساختاری خارج از مرزها می‌تواند مانع بزرگی باشد. تجربه طولانی بی‌اعتمادی نیز سبب می‌شود که تهران درباره وعده‌های حمایتی غرب تردید داشته باشد. با این حال، تحلیلگران آمریکایی از جمله مونیز معتقدند که فروپاشی کامل برجام و بازگشت تحریم‌ها، فضایی ایجاد کرده که همه طرف‌ها ناچارند به دنبال چارچوبی جدید باشند. از دید او، کنسرسیوم هسته‌ای منطقه‌ای می‌تواند نقطه شروعی نو» برای گفت‌وگو باشد؛ گفت‌وگویی که اگر با اصل برابری و منافع متقابل پیش رود، احتمالاً آخرین فرصت برای احیای دیپلماسی در پرورنده هسته‌ای ایران خواهد بود. در پایان یادداشت، مونیز هشدار می‌دهد: «چالش تهران بزرگ است، بنابراین راه‌حل نیز باید بزرگ‌تر باشد». او از ایالات متحده، اروپا، روسیه و چین می‌خواهد که از رقابت‌های ژئوپلیتیکی فراتر روند و در طراحی چارچوبی همکاری‌محور برای انرژی هسته‌ای خاورمیانه مشارکت کنند. به اعتقاد او، اگر چنین طرحی اجرا شود، نه‌تنها خطر درگیری کاهش می‌یابد، بلکه می‌تواند الگویی جدید برای امنیت انرژی و کنترل تسلیحات در قرن بیست‌ویکم باشد.

جلال میرزایی: ابتکار عمل مونیز بیش از حد خوش‌بینانه است

در تحلیل مجموعه ابتکار عمل‌ها، مد نظر ارنست مونیز، جلال میرزایی در گفت‌وگویی با «شرق»، «مشکل اصلی را نه در طراحی فنی چنین پیشنهادهایی، بلکه در نبود اراده سیاسی لازم برای اجرای آن می‌داند». به گفته او: «هرچند پیشنهاد مونیز از نظر تئوریک واجد منطق دیپلماتیک است، اما واقعیت‌های سیاسی و امنیتی کنونی منطقه و جهان مانع از تحقق آن می‌شود». نماینده ادوار مجلس معتقد است: «هرگونه ابتکار برای احیای همکاری هسته‌ای با ایران در فضای بی‌اعتمادی کنونی با دشواری روبه‌رو است». مدرس دانشگاه این برآورد را دارد: «پس از حمله ۱۲ روزه به تأسیسات ایران و بازگشت قطع‌نامه‌های شورای امنیت از طریق فعال‌شدن مکانیسم ماشه، عملاً مسیر اعتماد تخریب شد و اکنون دیگر نه تهران به غرب اعتماد دارد، نه واشنگتن به نیت ایران». بنابراین میرزایی بر این باور است: «تا زمانی که این

بی‌اعتمادی ترمیم نشود، هیچ طرح فنی حتی با ضمانت‌های بین‌المللی امکان تحقق نخواهد داشت».

به گفته مفسر ارشد حوزه سیاست خارجی: «آنچه مونیز مطرح کرده، بر مبنای همان رویکرد همکاری جمعی است که در برجام شکل گرفت؛ اما تفاوت بزرگ امروز با سال ۲۰۱۵ در فقدان همان فضای همکاری جهانی است». میرزایی یادآور می‌شود: «برجام در شرایطی امضا شد که گروه ۵+۱ یک بلوک منسجم بود و بین آمریکا، اروپا، روسیه و چین یک حداقل تفاهم در مدیریت بحران ایران وجود داشت. اما اکنون با توجه به جنگ اوکراین، اشتقاق در میان اعضای ۵+۱ و تقابل عمیق غرب با روسیه و چین، آن زمینه همکاری جمعی دیگر وجود ندارد. شورای امنیت یکدست نیست و هیچ قدرتی توان یا اراده لازم برای مدیریت توافقی چندجانبه را ندارد». استاد علوم سیاسی در ادامه می‌افزاید: «حتی اگر از این شکاف جهانی عبور کنیم، بعد منطقه‌ای طرح مونیز با چالش‌های جدی روبه‌رو است». به باور این تحلیلگر مسائل برجامی: «خاورمیانه امروز از نظر امنیتی و میدانی پذیرای شکل‌گیری کنسرسیومی مشترک برای غنی‌سازی نیست». او در تکمیل گفته‌اش خاطرنشان می‌کند: «در منطقه‌ای که هنوز پرورنده جنگ غزه، بحران سوریه پسالسد و رقابت شدید ایران و اسرائیل باز است، تصور اینکه کشوری مانند عربستان یا امارات بخوانند در یک پروژه مشترک غنی‌سازی با ایران شریک شوند، بیش از حد خوش‌بینانه است. فضای امنیتی منطقه پس از تحولات اخیر، به‌جای همکاری، به سمت واگرایی رفته است».

تحلیلگر ارشد سیاست خارجی، همچنین تأکید دارد: «ابتکار مونیز را باید در چارچوب تجربه شخصی و موقعیت سیاسی زیسته او در دولت اوپاما دید». میرزایی در تبیین نکته خود توضیح می‌دهد: مونیز در زمان اوپاما عضو تیم مذاکره‌کننده بود و نگاه او همچنان متأثر از همان دوره است؛ دوره‌ای که واشنگتن بر همکاری چندجانبه و اعتمادسازی مرحله‌ای تأکید داشت. اما از زمان ترامپ به بعد، رویکرد آمریکا دچار تغییر ماهوی شد. دولت ترامپ با نگاه تمامیت‌خواهانه و سیاست هسته‌ای «همه یا هیچ» تلاش دارد توافقی جامع را جایگزین برجام کند؛ توافقی که نه‌فقط مسائل هسته‌ای، بلکه برنامه موشکی، نفوذ منطقه‌ای و حتی رفتار سیاسی داخلی ایران را نیز در بر بگیرد. این تفاوت رویکرد باعث شده است که ابتکارهایی مانند کنسرسیوم مونیز در فضای فعلی عملاً بی‌اثر باشند». به اعتقاد این نماینده پیشین مجلس: «واشنگتن امروز برخلاف دوران اوپاما نه به دنبال توافق مرحله‌ای، بلکه در پی توافقی است که همه نگرانی‌هایش را در یک بسته حل کند». بنابراین او می‌گوید: «وقتی آمریکا به دنبال توافقی جامع است و درعین‌حال هیچ تضمینی برای رفع واقعی تحریم‌ها نمی‌دهد، ایران هم انگیزه‌ای برای ورود به مذاکرات جدید ندارد، بنابراین هر طرحی، حتی اگر فنی و دقیق باشد، در سایه این فقدان اراده سیاسی بی‌معنا می‌شود».

میرزایی در بخش دیگری از سخنانش به بُعد فنی طرح مونیز اشاره کرده و ضمن پذیرش جذابیت نظری آن، تأکید می‌کند: «مدل کنسرسیوم منطقه‌ای با ساختار قدرت و حساسیت‌های حاکم بر خاورمیانه سازگار نیست». او می‌گوید: «در اروپا، کنسرسیوم‌هایی مانند یورنکو در زمینه همکاری‌های نهادی اتحادیه اروپا و زیرساخت‌های حقوقی و اعتماد متقابل شکل گرفته‌اند، اما در خاورمیانه، ما هنوز درگیر جنگ‌های مقطعی، رقابت ایدئولوژیک و بحران‌های مرزی هستیم. در مشترک بیشتر شبیه یک روایت است تا یک برنامه اجرایی». تحلیلگر مسائل برجامی در پایان یادآور می‌شود: «بدون بازسازی حداقلی اعتماد، هیچ چارچوب جدیدی نمی‌تواند جایگزین برجام شود». به گفته او: «دیپلماسی هسته‌ای با ایران فقط زمانی احیا خواهد شد که دو طرف بپذیرند مسیر گذشته برهنه بوده و بازگشت به گفت‌وگو باید با رویکردی واقع‌گرایانه و کام‌به‌کام انجام شود، نه با توهم یک توافق جامع فوری». او نتیجه می‌گیرد: «ایده کنسرسیوم هسته‌ای مونیز اگرچه از نظر نظری جذاب است، اما در غیاب اراده سیاسی، انسجام بین‌المللی و ثبات منطقه‌ای در حد یک طرح دانشگاهی باقی خواهد ماند».

جلال میرزایی:
«وقتی آمریکا به دنبال توافقی جامع است و درعین‌حال هیچ تضمینی برای رفع واقعی تحریم‌ها نمی‌دهد، ایران هم انگیزه‌ای برای ورود به مذاکرات جدید ندارد؛ بنابراین هر طرحی، حتی اگر فنی و دقیق باشد، در سایه این فقدان اراده سیاسی بی‌معنا می‌شود»

یادداشت

بیزاری از غرب

احمد شیرزاد

در چند روز گذشته توفیق داشتم تعدادی از دوستان و همکاران قدیمی را ملاقات کنم. در این ملاقات‌ها حس کردم تحول عجیبی در فضای فکری فرهیختگان کشور رخ داده است که از قبل قابل پیش‌بینی نبود. این تحول را می‌توان در یک عبارت کوتاه خلاصه کرد: «بیزاری از زورگویی و قلدرمندی غربی‌ها». تا همین چند سال قبل نوعی احساس کلی در بخشی از اقشار تحصیل‌کرده داخل کشور وجود داشت که «چرا ما با دنیای متمدن سر جنگ داریم؟ چرا حاضر نیستیم خود را بخشی از جامعه جهانی توسعه‌یافته تلقی کنیم و روابط دوستانه با همه دولت‌ها داشته باشیم؟ چرا سیاست خارجی ما دچار تنش با دنیای توسعه‌یافته غرب به کار گرفته‌شده توسط مسئولان کشور انتقاد دارند و در فضایی از بی‌اعتمادی نسبت به (لااقل بخشی از) مسئولان کشور به سر می‌برند. در بسیاری از موارد نیز نمی‌توان توجیهی بر عملکردهایی که در ایجاد مشکل برای ایران بی‌تأثیر نبودند ارائه کرد، لاقال من نمی‌توانم. اما آنچه جدید به نظر می‌رسد، حس بی‌اعتمادی و بدبینی ایجادشده در فضاهای فکری و محافل فرهنگی فرهیختگان ایرانی نسبت به غربی‌ها یعنی اروپایی‌ها و آمریکایی‌هاست. چند اتفاق مهم تاریخی موجب این حس جدید است که فهرست‌وار به آنها اشاره می‌کنم:

۱- روی کار آمدن دونالد ترامپ و شیوه‌های متکبرانه و تحقیرآمیز او نسبت به دیگران که آبرویی برای تمدن و فرهنگ آمریکا باقی نگذاشت. ۲- خروج آمریکای ترامپ از توافق برجام که حاصل دو سال تلاش دیپلمات‌ها در جهان و نماد غلبه عقلانیت بر تخصص بود. ۳- قلدرمندی آمریکایی‌ها در اعمال تحریم‌های یک جانبه به ایران که یکی از عوامل اصلی ایجاد فشار اقتصادی بر مردم و جلوگیری از توسعه ایران بود. ۴- بی‌عرضگی و بی‌عملی اروپایی‌ها پس از خروج یک‌جانبه آمریکایی‌ها از برجام و ایجاد این احساس که کمترین تکیه‌ای به این کشورهای بااصطلاح متمدن نمی‌توان کرد. ۵- ناتوانی غرب در تقابل با بحران ادعش که قریب به یک دهه منطقه غرب آسیا را در معرض وحشیانه‌ترین و خونین‌ترین خشونت‌ها قرار داد. ۶- ناتوانی غرب در دفاع از متحدان خودش در افغانستان، اوکراین، عربستان سعودی و هراجای دیگر. ۷- افسارگسیختگی صهیونیست‌های وحشی در تهاجم به ملت فلسطین و مردم منطقه قبل و بعد از طوفان‌الاقصی. ۸- نفوذ غنان‌گسیخته عوامل اسرائیل بر سیاست خارجی آمریکا و کارشنکی آنها برای رسیدن به‌نوعی تنش‌زدایی در روابط آمریکا با ایران. ۹- تروورهای کور اسرائیلی‌ها در منطقه به‌ویژه تروور ناجوانمرانده دانشمندان ایرانی و بی‌عملی و حتی تأیید ضمنی غربی‌ها از این قبیل جنایت‌ها. ۱۰- جنگ تحمیلی ۱۳۰۷هـ در اسرائیل با پشتوانه نامحدود آمریکایی‌ها و «تأیید مشهورکننده اروپایی‌ها از کار کتیف اسرائیل در ایران».

خبر

ورودیکان دریایی ایران به جمهوری آذربایجان برای رزمایش «آزیرکس ۲۰۲۵»

یکان‌ها و شناورهای نیروی دریایی ایران وارد آب‌های سرزمینی جمهوری آذربایجان شدند تا در رزمایش جست‌وجو و نجات مشترک «آزیرکس ۲۰۲۵» شرکت کنند. این رزمایش با هدف تقویت امنیت در دریای خزر و افزایش هماهنگی میان دو کشور برگزار می‌شود. به گزارش ایسنا، وزارت دفاع جمهوری آذربایجان روز چهارشنبه اعلام کرد نیروها و شناورهای نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران روز سه‌شنبه وارد آب‌های سرزمینی جمهوری آذربایجان شده و به محل تعیین‌شده برای شرکت در این رزمایش مشترک رسیدند.